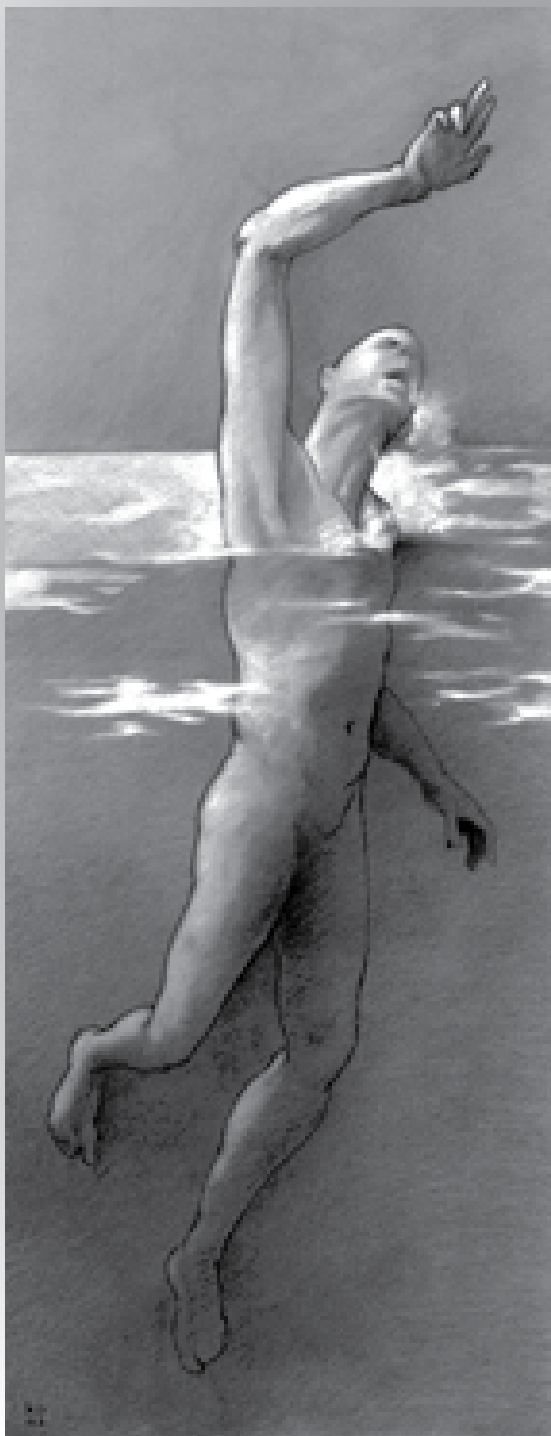

پیاویک له ئاو

مهسهن نازدار

به ره وهی بگه مه لای ئه و پیاوه گویم له دهنگی یه کیک له پیاواران بوو، به لامدا گوزهری کرد وئاخیکی قوولی هه لکیشا و به دهم خویه وه وتی (ئیتر ماسیفرۆشه کان ئیسراحت دهکهن، به لای ئیسراحت دهکهن) ئه م قسانه ی پیاواره که به ته وای راپچه کاندن و هیزم دایه قاچه کانم و به ره و ئه و قهره بالغیه رامکرد که له بازار ی ماسیفرۆشه کاندن دروستبوو، دهستبه جی دیواری قهره بالغیه که م شکاند و تهرمی ئه و پیاوه ته وای سهراسیمه ی کردم، تووشی جۆریک له حه په سانی کردم و قورگم وشکبوو به ئاسته م هه ناسه م بۆ دهره، ههر له و ده مه شدا بیر ی ئه وه هات به میشکما ((خودایه ده بی کئ ئه م پیاوه ی کوشتنی؟ تۆ بلای خوی نه مردبی؟)) -

له هه مووی سه یرتر ئه وه بوو ئه و ماسیفرۆشه بیتره حمانه ی که هه موو پۆریک به دهم شه ق و زله وه له وناوه دوریان ده خسته وه، هه موو ده ستیان کرد بوو به گریه و زاری، وابه سه ر تهرمه که دا ده گریان واتده زانی عه زیزترین که سیان له ده ستداوه و پیاو له بهر ئه و فرمیسه که گه ورا نه ی که له چاوه کانیانه وه داده بارینه خواره وه دلای ده بووه ئاو، له مه ش سه یرتر من بووم، منیش گه وره ترین رازی ئه م پیاوه م لا بوو، وه له هه موویان زیاتر لیوه ی نزیکبووم و هیچ جوله یه کم لی نه بینراو وه ک پیاویکی بیده م و زمان به چاوه ئه بله قه کانم ته ماشای تهرمه که و خه لکه که م ده کرد، ئه و پۆره من ببومه بیگانه ترین که سی ئه و پیاوه ی که ته نها سوکنای دلای من بوو، خودایه ئه و پۆره ی من ئه و پیاوه م تیادا ناسی چون پۆریک بوو؟ پۆریک له پۆره کانی خودا به لام له هیچ پۆریکی دیکه ی نه ده چوو، چوون ئه و پۆره پۆریکی

نەدەزانی، ئەگەر چایچیپەتە بۆی نەگێرامایەتەو
 من ھەرگیز نەمدەزانی لە نێوان ھەوشەیی مالاھەکی
 ئەم پیاویدا گەورەترین ھەوزی ماسی ھەیە، من
 سەرھەتا وامزانی مەبەستی چایچیپەتە ھەوزەکی
 ناو مزگەوتە کۆنەکی گەرەمەکی سەرھەو،
 کە ھەموو پوژیک بەر لە نوێژ دەچوو سەری
 و گفتوگۆی لەتەک ماسییە رەنگاو رەنگەکانی ناو
 ھەوزەکە دەکرد و خواردەمەنی دەدانی و دوا
 نوێژیش لە خودا دەپارایەو کە وا لە دەرد و
 بەلا بەدوریان بگرت و ھەندێجاریش بەدەم ئەو
 پارانەوانە لەسەر ھەوزەکە خەوی لێدەکەوت
 تا سبەینی ھەلنەدەستا، بەلام چایچیپەتە گوتی:
 نا مامۆستا، من باسی مزگەوتەکە ناکەم باسی
 مالاھەکی دەکەم لەناوەراستی ھەوشەیی مالاھەکیدا
 گەورەترین ھەوزی ماسی ھەیە، ھەموو جۆرە
 ماسییەکی رەنگاو رەنگی تێدا و زۆربەیی کاتەکانی
 لەتەکیاندا دەگوزەری و خواردنیان دەدات و
 دەرمانی دژەنەخۆشییان بۆ دینی و ھەریەک
 لە ماسییەکانیش بمریت. دووشەو، دوو پوژخواردن
 لە خۆی ھەرام دەکات و پیشەیی دەبێتە گریان و
 زاری بەسەر ماسییە مردارە بووەکەو و پاشان
 خۆی تەرمی ماسییەکە جوان دەشوات و دەیکات
 بەژێر خۆلەو، لە خودا دەپارێتەو ئەوانیتری بۆ
 بەھێڵیت، بێجگە لەمەش مامۆستا ھەرچی پارەکیان
 دەدا ھەموو دەستیدەکەوت دەیدا بە قولاپ و تورپی
 ماسی گرتن و لە شوینیکی چۆلەوانیدا قولاپەکانی
 دەشکان و تورپەکانیشی دەسووتاند و بەدەم ئەو
 کاروانەشەو دەیگوت: «ئەگەر دەریا بیزانیایە لە
 نیو دایدا ئەو ھەموو تاوانە دەکریت ھەر جارێک
 ببوایەتە ھەلەم چیدی نەدەگەراییەو سەر زەوی» من
 خۆم دەمزانی ئەم پیاو کەسیکی دلبەریندارو جگەر
 سووتاوو دەروونی شەقار شەقاربوو، بەلام
 نەمدەزانی بۆ وا ھەندیک لەو پیاو دەترسان و
 ھەمیشە لە خودا دەپارایەو «خودایە بمانپارێزە لەو
 پیاو کە لە جنسی بارانە و سویندی خواردوو
 ھەرگیز ئاوە نەخواتەو».

پرتەقالیی بوو، دنیا سەرپای رەنگی پرتەقالیی
 پۆشیبوو، پەیتا پەیتا خۆل دەباری و ھەورەکانیش بە
 بیئەوێ فرمیسک لە چاوەکانیان داباری بە خیرایی
 بەسەر ئاسمانی شاردا گوزەریان دەکرد، ئەو پوژە
 ئەم پیاو بەلامدا بە پرتاو رابکردو دوو پیاو لە
 دواو ھاواریان کرد (مەھیلە ئەو پیاو رابکات،
 مەھیلە را بکات، لەو دەچیت خۆی بکوژیت).

منیش بیئەوێ بزانم مەسەلەکە چییە زۆر
 سەرشیانە دوایکەوتم و ئەویش تا دەھات
 ھەنگاوەکانی گەورەتر دەکرد و سەیری ئاسمانی
 دەکردو بەو پەلە ھەورانی کە دەستی یەکتریان
 گرتبوو دەیوت (سەفەر مەکەن ئازیزانم سەفەر مەکەن
 لێرە دابارین، لەم زەویە بە پیت و نەرمەلانی، کە
 باوەشی دایکی خۆتانە)، من و ئەو پیاو ھیندە
 رامانکرد تا بە تەواوی لە شار دوورکەوتنەو،
 چون ھیندە ئاگامان لە خۆمان نەماوو واماندەزانی
 جەستەمان جێھێشتووو بەرۆح دەفرین لە گەرمی
 فریندا بووین یاخود بلێم راکردندا بووین، لە ناکو
 پیاو کە بە دەما کەوت و ئیدی ھەلنەستایەو،
 کاتیکیش چوو مەسەری ھەموو گیانی خۆیناوی
 بوو، بە جەستە خۆیناویەکیەو دەگریا و لە
 خودا دەپارایەو (خودایە ئەو دلۆپە بارانانە لە
 شوینیکی رەقدا دانەکەن خودایە ئەم ھەورانە بەرە
 بۆ شوینیکی نەرمەلان).

منیش دوا پارانەوکانی، بەبێدەنگی دەستیم
 گرتو ھەلمساندەو بەرەو شار بەرێکەوتین،
 کاتیکیش گەیشتی بەرەو شار دەستی لە دەستم
 کردەو، رازیکی خۆی بۆ درکەندم، بەر لەو ھەش
 بەجیمبەھێلت پوویکردە من و گوتی: «دلیام، دلیام
 تۆش پیاویکی لەئەو، پوژیک دەبیتە ھەلەم و لەگەڵ
 ھەورەکاندا سەفەر دەکەیت» ئەم پیاو سەرپای
 ئەو زمانە شاعیرانە و دنیا ئەفسوناویەکی کە
 ھەیبوو، ھەمیشەیش ببوو پیاوی نیو حیکایەتەکانی
 خەلکی و ھەرکەسەو بەجۆریک لەبارەیی دنیا پ
 رازەکەیی ئەو دەوان و ھەتالیشی نزیک بویتایەتەو
 ئینجا ھیچ لە نەیتییەکانی ژبانی ئەم پیاو

هه‌میشه که سه‌کانی خوتانن بۆ ده‌ست له کوشت و بریایان هه‌لناگرن» خاوه‌نماله‌کانیش دواى ئه‌وه‌ى که میک گالته‌یان پیده‌کردو له‌وناوه‌ ده‌ریان ده‌کرد و ئه‌ویش به‌گریانه‌وه‌ ده‌گه‌پایه‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ى و ئه‌وشه‌وه‌ى به‌تازیه‌بارى بۆ ئه‌و ماسیه‌ سووتاوانه به‌سه‌ر ده‌برد، هه‌ندێجاریش ئه‌و هه‌سته‌ى که هه‌ببوو ده‌گوازته‌وه‌ بۆ ئیمه‌ و هه‌رکه‌سه‌شمان به‌ جۆریک ر‌قمان له‌و ماسیفرۆشانه‌ ده‌بووه‌وه‌، زۆربه‌ى کات که ده‌گه‌یشتمه‌ لای ماسیفرۆشه‌کان و ته‌ماشام ده‌کرد که چۆن ماسیفرۆشه‌که‌ کێرده‌که‌ى ده‌ستى له‌ له‌شى ماسیه‌که‌ گیر ده‌کردو کرته‌کرته‌ى شکانى په‌راسوو ده‌کانى ماسیه‌کانم ده‌بیست، ته‌زوویه‌ک به‌ گیاندا ده‌هات و وناوده‌مم وشک ده‌بوو، به‌ ئاسته‌م هه‌ناسه‌م بۆ ده‌دراو وامده‌زانى ئه‌وه‌ قرچه‌ قرچى په‌راسوو ده‌کانى خۆمه‌و به‌ده‌م کێرده‌که‌وه‌ ده‌شکین و له‌ گویمدا ده‌زن‌گیته‌وه‌، له‌ دلى خۆشما ده‌مگوت «خۆزگه‌ ماسیش وه‌ک ئاو بوايه‌ وه‌هرگیز لاشه‌ى بریندار نه‌بوايه‌»

له‌ گه‌رمه‌ى خه‌یاله‌کانى خۆم و چاره‌نووسى پیاوه‌ مردووه‌که‌ دا بووم، قسه‌ى ئه‌و مندا له‌ى که به‌ده‌ست باوکیه‌وه‌ بوو ته‌ماشای ده‌مى ئه‌و ماسیه‌ نیوه‌ زیندووانه‌ى ده‌کرد چۆن ده‌میان ده‌کرده‌وه‌ به‌ ئاگای هینام، کاتیک که به‌ باوکی وت «باوکه‌ ماسی پیده‌که‌نیت؟»

باوکیشى گوتى «نا پۆله‌ گیان ئه‌وه‌ بۆ ئه‌و پیاوه‌ ده‌گرین که توزیک له‌مه‌و به‌ر گیانى ده‌رچوو» مناله‌که‌ گوتى «باوکه‌ تو فرمیشکى ماسیت بینیه‌؟» باوکی بى‌ ئه‌وه‌ى وه‌لامى بداته‌وه‌ تووند ده‌ستى ر‌اکیشاو له‌ قه‌ره‌بالغیه‌که‌ى دوور خسته‌وه‌و منیش به‌چاوشوین پى‌ هه‌نگاوه‌کانم هه‌لگرت تا گه‌یشتمه‌ لای ئه‌و دوکانه‌ شیرینیفرۆشه‌ى که هه‌وزیکى گه‌وره‌ى په‌نگاو په‌نگى بچووکى له‌به‌رده‌م دوکانه‌که‌یدا دانا‌بوو، مندا له‌که‌ش وه‌ک ته‌واوى ر‌یواره‌کانیتر له‌به‌رده‌م هه‌وزه‌که‌دا وه‌ستا و چاوى بریه‌ ماسیه‌کان و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌مى ده‌جولاند و نه‌مده‌زانى چیده‌لێت، به‌لام له‌ دلى خۆمدا گوتم

ئیدی شه‌پى هه‌میشه‌ى مندا له‌ ئاو فرۆشه‌کان با بوه‌ستى که‌سینه‌مايه‌ک بوو بۆخۆى، نازانم چۆن ئه‌و مندا له‌ چه‌توانه‌ ده‌یانزانى ئه‌م پیاوه‌ سویندى خواردوو ده‌تاماوه‌ ئاو نه‌خواته‌وه‌، له‌ هه‌ر ئۆتۆمبیلێکدا ئه‌ویان بدیايه‌ ده‌ستیان ده‌کرد به‌هاوار هاوارى (وه‌ره‌ بۆ ئاوى سارد، که‌له‌ته‌زینه‌ ئاوى ساردو خاله‌ ئاوى سارد ناخۆیته‌وه‌)) ئه‌ویش توپه‌ ده‌بوو ده‌یگوت (سه‌یرى ئه‌م به‌چه‌ک کافرا نه‌که‌یت چۆن بۆ خاترى یه‌ک دووعانه‌ کاسبى به‌جه‌سته‌ى شیرینی نه‌وه‌کانمانه‌وه‌، ده‌که‌ن خودایه‌ مه‌هیله‌ وا بکه‌ن، خودایه‌ مه‌هیله‌ وابکه‌ن، مه‌هیله‌ خویان بفرۆشن ئه‌وان به‌شیکن له‌ئاو) به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه‌ سوورده‌بووه‌ و ده‌ستى ده‌رکرد به‌گریان و هه‌ندیک له‌سه‌ر نشینه‌کانیشى پیده‌که‌نین، ئه‌و پیاوه‌ سه‌ر سپیه‌ى که‌ له‌ پێشه‌وه‌ى ئۆتۆمبیلێکه‌دا بوو گوتى (به‌خودا ئه‌م پیاوه‌ خۆى ئاوه‌ بۆیه‌ ئاو ناخواته‌وه‌، ئه‌رى دیوتانه‌ ئاو ئاو بخواته‌وه‌ به‌ده‌م قسه‌ى ئه‌م پیاوه‌وه‌ پێکه‌نینه‌که‌ى ناو پاسه‌که‌ش به‌رزتر ده‌بووه‌وه‌ هه‌ندیکى تریش ده‌یانگوت: (خوایه‌ گیان چه‌ند شیتیکى خۆش و دل‌ناسکه‌).

به‌ناوبانگترین شه‌پى ئه‌م پیاوه‌ ئه‌و شه‌پانه‌ بوو که‌له‌ته‌ک ماسیفرۆشه‌کانى شاردا ده‌یکرد، پۆژانه‌ ده‌چوو له‌ لایان و لێیان ده‌پارایه‌وه‌ ئه‌و ماسیه‌یه‌ پارچه‌ پارچه‌ نه‌که‌ن و ده‌ست له‌م کاره‌ هه‌لگرن، پاشئه‌وه‌ى که‌ ماسیفرۆشه‌کانیش شه‌قبارانیان ده‌کرد له‌ شوینى خۆیدا ده‌که‌وتوو ده‌ستى ده‌کرد به‌ گریان و به‌ده‌م بینینی پارچه‌ پارچه‌ کردنى گوشتى ماسیه‌که‌نه‌وه‌ هه‌نده‌ ده‌رپشایه‌وه‌ تا له‌ هۆش خۆى ده‌چوو، ئینجا چه‌ند که‌سیک به‌ چوارپه‌ل هه‌لێانده‌گرتو ده‌یانخسته‌ که‌ناره‌وه‌ تا هۆشى ده‌هاته‌وه‌و به‌ده‌م هاوارو ناله‌وه‌ له‌به‌ر چا و ون ده‌بوو، ده‌گه‌پایه‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ى خۆى و ئیوارانیش ده‌چوو سه‌ر ئه‌و مالانه‌ى که‌ ماسیه‌یه‌ ده‌برژاندو لێیان ده‌پارایه‌وه‌ تا جه‌سته‌ى بلورینی ئه‌و ماسیه‌یه‌ به‌ئاگرى هه‌زیان نه‌سووتین و مووه‌ سپیه‌یه‌کانیان له‌ نیوان ددانه‌کانیاندا نه‌شکین و پیده‌گوتن «ئه‌وانیش وه‌ک ئیوه‌ مرۆفن، ئه‌وانه‌

ئەگەر مەن لە جياتى ئەو منداڵە قسەم بکردايە دەمگوت «ئەگەر ماسىيەكان بيانزانيايە بەهۆى پەنگەكانيانەو
لە قەفەزىكى شووشەييدا زىندانى دەكرين، ئەوا ھەموو پوژىك خۆيان لە پەشاييدا ھەلەكەش، بەلام بلى
چى ماسى دىلى پەنگە جوانەكانىيەتى و مرقۇش دىلى پىستە پەشەكەى»

دەمويست لە باتى كۆرەكە قسەيتەر بکەم، بەلام وتو ويژ و بۆچوونى خەلكەكە لەبارەى ئەم پياوھ وە
دوو بارە زنجيرەى خەيالەكانميان پچراند و كۆرە ھەمالە دەنگ گرەكەى پشتم بە دەنگى بەرز گوتى (ئەمە
كۆنە ماسىگرى شارە و لە خەونيدا ھەموو ئەو ماسيانەى كە لە ژياندا راوى كر دوون پەلاماريان داوھ
ھەر كە خەبەرى بوو تەوھ برىارى داوھ پاش ليخۆشبوون ھەميشە شيوھن بۆ ئەو ماسيانە بكات كە راوى
كر دوون و داواى ليبورديان ليكات) .

پياوھ ريشنە سەر شىتەكەى بەرامبەريشى لە وەلامى ئەمدا گوتى: ((ليگەپين بابمريت، ليگەپين، ھەرگيز
خوداى ماسىيەكان لىنى خۆش نايت ھەرگيز)) بەيئەوھى كەس سەرنجىكى باتى بەدەم ئەم قسانەوھ
خەلكەكەى جىھنشت و منيش لە شەن و كەوى قسە بى سەر و بەرەكانى ئەواندا بووم تا ھۆشم ھاتەوھ
سەر خۆم، نە قەرەبالغىيەكەو نە تەرمەكە ھىچيان لە ويدا نەبوون، تا بە ئامادەى تەرمەكە پازى ئەو
پياوھيان بۆ بدرکينم و ھەموو گومانەكان برەوينمەوھ، رازىك كە ئەم پياوھ خۆى بۆى دركەندم ئەو خۆى
پىنگوتم (ئەو بۆيە برىارى داوھ كە ھەرگيز ئاو نەخواتەوھو بەرگرى لە ماسى دەكات وا دەزانى ئاوەكە
فرميسك و خوین و ماسىيەكانيش پارچە پارچە گوشتى تاقانە كۆرەكەين كە لە سەفەرەكانى دەرەوھى
ولاتدا لە دەريايەكدا خنكاو تەرمەكەشى نەدۆزىەوھ.

